

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2012CC193

Zaaknummer Klachtencommissie 2012T641

datum uitspraak 19/03/2013

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoekster,
juridisch adviseur: mr. M.J.A. Nijssen, advocaat te [plaats],

te voldoen door:

de Congregatie der Broeders van de H. Aloysius Gonzaga,
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 17 augustus 2012, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 21 juni 2012 met zaaknummer 2012T641 waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard, en de brief van 7 augustus 2012 waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

Bij brief van 19 november 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoekster aangaande de geleden vermogensschade. Mr. M.J.A. Nijssen heeft namens verzoekster hierop geantwoord bij brief (met bijlagen) van 10 december 2012. Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren en heeft dat gedaan bij brief van 22 januari 2012.

Nadien heeft mr. Nijssen namens verzoekster kopieën van facturen en bankafschriften overgelegd die betrekking hebben op betaalde therapiekosten in de jaren 2001 tot en met 2012. Verweerder heeft daarop gereageerd bij mailbericht van 26 februari 2013.

Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoekster aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

[aangeklaagde (hierna ook genaamd: broeder [naam]) was als hoofd van de [school] in [plaats] ([provincie]) werkzaam. Het broertje van verzoekster was in het schooljaar 1964/1965 leerling op die school. Toen haar broertje ziek was, moest verzoekster naar broeder [naam] om het huiswerk voor haar broertje op te halen. Verzoekster ging toen gedurende een periode van anderhalve maand, twee keer per week naar broeder [naam].

Bij de eerste bezoeken gebeurde er niets. De tweede keer werd ze meegenomen naar de kamer van broeder [naam] en gaandeweg onttaardde het halen van huiswerk in seksueel misbruik. Verzoekster moest bij broeder [naam] op schoot gaan zitten, waarbij hij zijn arm om haar heen sloeg. De deur van zijn kamer ging steeds op slot. Een volgende keer liet broeder [naam] aan verzoekster de aula zien. De gordijnen van het toneel waren dicht en het licht werd uitgedaan. Daarop werd verzoekster gedwongen om met hem op de vloer te gaan liggen, waarop broeder [naam] langdurig met zijn handen onder haar kleding haar op alle plekken van haar lichaam betastte. Hij dwong haar om ook hem te betasten, weliswaar niet onder zijn kleding maar wel vooral in zijn kruis. Het misbruik ging -aldus verzoekster- ook gepaard met een gebod om haar mond te houden en met dreigingen in haar richting. Ook dwong hij haar om hem te zoenen. Dergelijk hierboven beschreven seksueel misbruik heeft zich gedurende anderhalve maand ongeveer twee keer per week afgespeeld.

Ook nadien heeft broeder [naam] verzoekster nog een keer misbruikt. Dat vond plaats op de kermis in de “Rups” en in de “Cakewalk”, waarbij hij haar – toen het donker werd in de desbetreffende attracties – betastte en vol op de mond zoende.

Verzoekster heeft het misbruik niet aan haar ouders durven vertellen. Zij was niet seksueel voorgelicht. Het seksueel misbruik hield op toen verzoekster verhuisde.

Bij aanvang van het misbruik was verzoekster elf jaar oud.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 Het bewijs van seksueel misbruik, van de aard daarvan en van de relevante bijkomende omstandigheden is door verzoekster geleverd door overlegging van het niet meer voor bezwaar vatbaar schriftelijk advies van de Klachtencommissie van 21 juni 2012, gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoekster tegen broeder [naam] met zaaknummer 2012T641, waarin de klacht gegrond is verklaard, voorzien van de schriftelijke beslissing van de kerkelijke gezagsdragers van de aangeklaagde tot overname van het advies.

3.2 Gelet op het jegens verzoekster gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 3 zoals nader omschreven in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gerede twijfel bestaat tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, is daarvan naar het oordeel van de Commissie in het onderhavige geval sprake, hetgeen met zich brengt zich dat de onderhavige aanvraag om die reden ingedeeld dient te worden in categorie 5.

Ten overvloede merkt de Commissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoekster gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik, afgezien van de vergoeding voor vermogensschade als bedoeld in artikel 5 onder 5 van de Compensatieregeling.

standpunt verzoekster

4.2 Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brief van 19 november 2012, is namens verzoekster bij brief van 10 december 2012 van mr. J.A.M. Nijssen de vermogensschade van verzoekster nader onderbouwd. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld.

De schoolresultaten in de zesde klas gingen zienderogen achteruit. De start op het Lyceum verliep ook moeizaam. Ook had zij moeite met de omgang met jongens. Uiteindelijk heeft verzoekster de MMS zonder problemen kunnen afronden, maar doorstromen naar HBS of gymnasium mocht zij niet meer van haar ouders gelet op de slechte resultaten in de eerdere jaren. Verzoekster had graag medicijnen willen studeren of een opleiding aan de Hogere Hotelschool willen volgen. Zij werd echter na afronding van de MMS naar de Pedagogische Academie gestuurd en is uiteindelijk werkzaam geweest als onderwijzeres. Naast haar werk is zij ook jarenlang actief geweest binnen de (internationale) sportwereld. Toen zij daarmee stopte, viel verzoekster in een diep gat. Zij is in haar werkzame leven als onderwijzeres (in de jaren 2001, 2003 en in 2010/11) enkele malen langdurig op haar werk uitgevallen wegens psychische problemen, die terug te voeren waren op het haar aangedane seksueel misbruik. Tegen het advies van de bedrijfsarts en psycholoog in, begon zij steeds weer met werken ten einde een gedeeltelijk verlies aan salaris te voorkomen. Vanaf 2000 heeft zij wekelijks gesprekken met GZ-psycholoog [naam]. Een verklaring van [naam] d.d. 16 februari 2012 is

overgelegd en daaruit blijkt dat zij kampte met depressiviteit, schuldgevoelens, eenzaamheid en suïcide- gedachten. De kosten voor de psychologische gesprekken die zij tot nu toe zelf heeft moeten dragen omdat ze niet werden vergoed door de ziektekostenverzekeraar, bedragen circa €26.000,--.

Concluderend stelt verzoekster dat haar aanvraag ingedeeld dient te worden in categorie 5, nu sprake is van substantiële schade die zonder gerede twijfel in causaal verband staat met het seksueel misbruik. Zij maakt in ieder geval aanspraak op vergoeding van de kosten voor therapie die voor haar rekening zijn gekomen. De Commissie begrijpt de aanvraag van verzoekster aldus dat zij ook aanspraak maakt op misgelopen inkomsten nu haar school- en studiejaren door het misbruik hebben geleid tot een beroep met een minder hoog salaris dan dat zij mogelijk anders zou hebben gehad, waardoor zij voor het maximaal uit te keren schadevergoedingsbedrag in aanmerking wenst te komen.

standpunt verweerder

4.3 Verweerder heeft bij brief van 22 januari 2013, aangevuld bij mailbericht van 26 februari 2013 gereageerd en -kort samengevat- het volgende gesteld.

Verweerder erkent zonder meer dat verzoekster recht heeft op immateriële schadevergoeding en wenst deze in alle redelijkheid aan verzoekster te betalen ter ondersteuning van de erkenning van het haar aangedane leed.

Wel plaatst verweerder kanttekeningen bij de vorderingen die voortvloeien uit het niet hebben kunnen verwezenlijken van een droombaan. Verweerder ziet het mislopen daarvan niet zonder meer als een direct gevolg van het seksueel misbruik. Ook wijst verweerder op andere (mogelijk) schadeveroorzakende omstandigheden die bijgedragen kunnen hebben aan het ontstaan van vermogensschade (en psychische problematiek) aan de zijde van verzoekster.

Verweerder erkent in zijn mail van 26 februari 2013 dat de geraamde therapiekosten van €26.000, -- door verzoekster voldoende zijn onderbouwd.

De Commissie begrijpt de brief en het aanvullende mailbericht van verweerder aldus dat verweerder concludeert dat sprake is van seksueel misbruik dat ingedeeld zou dienen te worden in categorie 3 en dat verweerder zich refereert aan het oordeel van de Compensatiecommissie voor de vraag of sprake is van substantiële vermogensschade, die zonder gerede twijfel toe te rekenen valt aan het seksueel misbruik.

overwegingen compensatiecommissie

4.4 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 3, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

4.5 Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen de situatie na het seksueel misbruik enerzijds en de situatie zoals die - het seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden anderzijds.

4.6 De onder 2 vermelde feiten en omstandigheden geven in beginsel aanleiding tot indeling in categorie 3. De Compensatiecommissie is evenwel van oordeel dat in het onderhavige geval een indeling in categorie 5 passend is. Verzoekster heeft vanaf de jaren 2001 t/m 2012 wekelijks gesprekken gevoerd met de - volgens de Wet BIG geregistreerde - GZ-psycholoog [naam]. Deze behandelingen hebben over die periode in het totaal meer dan €48.000,-- gekost, zoals blijkt uit de namens verzoekster overgelegde bankafschriften en facturen. Een gedeelte

van deze kosten is vergoed door de ziektekostenverzekeraar van verzoekster, maar - zoals verweerder ook erkent- is zonder gerede twijfel vast komen te staan dat een bedrag ad €26.000,-- voor haar eigen rekening is gebleven. Tevens is de Compensatiecommissie van oordeel dat verzoekster €2.880,-- heeft moeten voldoen wegens de kosten verbonden aan het afsluiten van een duurdere ziektekostenverzekering, hetgeen verweerder op zichzelf niet heeft betwist. Gelet op de verklaring van psycholoog [naam] van 16 februari 2012 acht de Compensatiecommissie aannemelijk dat verzoekster ook in de toekomst kosten ter zake van psychologische hulp zal moeten maken, die geheel of gedeeltelijk voor haar rekening zullen komen. Aldus is de Compensatiecommissie van oordeel dat in het onderhavige geval sprake is van substantiële vermogensschade in de zin van art. 5 lid 5 van de Compensatieregeling.

In de visie van de Compensatiecommissie bestaat geen twijfel over het oorzakelijk verband tussen het seksueel misbruik en de aanwezige substantiële vermogensschade, zoals hiervoor benoemd. De Compensatiecommissie baseert dit oordeel onder meer op voornoemde verklaring van psycholoog [naam], die aangeeft dat het seksueel misbruik bij verzoekster “tenminste in ernstige mate heeft bijgedragen aan haar levenslange eenzaamheid, haar voortdurende gevoel van onveiligheid, het geringe gevoel van eigenwaarde, de afkeer van haar lichaam, de angst voor intimiteit en het emotionele onvermogen, leidend tot, in stilte gedragen, periodes van depressie en angst afgewisseld met een reeks van lichamelijke en psychosomatische klachten en problemen.”

4.7 *verdiencapaciteit*. Voor beantwoording van de vraag of het seksueel misbruik een negatieve invloed heeft gehad op de verdiencapaciteit van verzoekster overweegt de Compensatiecommissie dat uit de overgelegde stukken, waaronder in het bijzonder uit de brief van GZ-psycholoog [naam], gebleken is dat verzoekster op een bewonderenswaardige wijze haar carrière in het onderwijs heeft weten op te bouwen en heeft weten vol te houden. De periodes van uitval op het werk wegens psychische gevolgen die met het misbruik in verband kunnen worden gebracht, hebben niet geleid tot een vermindering van inkomen uit arbeid, aldus valt ook af te leiden uit de brief van mr. Nijssen d.d. 12 december 2012. Het voorgaande leidt tot het oordeel dat geen sprake is van aan het misbruik toe te schrijven vermindering van verlies aan arbeidsvermogen. Wel hecht de Compensatiecommissie er aan op te merken dat goed denkbaar en invoelbaar is dat het seksueel misbruik van grote invloed is geweest op de persoonlijkheidsvorming van verzoekster en op haar persoonlijk leven en welbevinden.

4.8 Welke loopbaan en welk inkomen verzoekster gerealiseerd zou hebben, het jegens haar gepleegd seksueel misdrijf buiten beschouwing gelaten, valt - bij gebreke van een voldoende concrete onderbouwing - niet en zeker niet in voldoende mate vast te stellen, zodat dit aspect van de vermogensschade als onvoldoende onderbouwd door de Compensatiecommissie buiten beschouwing wordt gelaten.

4.9 De Compensatiecommissie komt tot het oordeel dat, mede gelet op de in de compensatieregeling geformuleerde toerekening van de vermogensschade als omschreven in artikel 5 sub 5, in dit geval een bedrag van € 50.000,--, bestaande uit een vergoeding voor smartengeld en -gedeeltelijk- voor vermogensschade, alle omstandigheden in aanmerking genomen een billijke tegemoetkoming is.

4.10 Verzoekster heeft nota's overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. De Compensatiecommissie is van oordeel dat ter zake van de redelijke kosten rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking komt een bedrag van € 2.453,91.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 5 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dient te komen.

5.2 Betaling van compensatie en kosten van rechtsbijstand geschiedt zonder dat van de verzoekster tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoekster, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoekster in categorie 5 en adviseert verweerder betaalbaar te stellen een bedrag van € 50.000,- alsmede ter zake van kosten van rechtsbijstand een bedrag van € 2.453,91 beide bedragen te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. J. M. van de L. en de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 19/03/2013 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter